

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *V.*

Cím: *Berlin és Bécs-Budapest.*

Forrás: *Budapesti Hírlap*

Bp
(Hely)

1927. 10. 30.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

"1927"

Személy

Berlin és Bécs—Budapest.

Az új idegenforgalmi szövetség.

Berlin, okt. 26.

(Saját levelezőnkől.) Komoly magyar férfiak, akiknek tiszteletreméltó törekvéseikhez semmi kétség sem fér, idegenforgalmi szövetséget kötöttek Ausztriával, Bécsben, a szokásos baráti kézszorítások közepette. Tehát újra együtt vagyunk, Bécs és Budapest legalább is az idegenforgalmi propagandában. Aki azt hitte, hogy csak korrekt szomszédságban élünk, ismét együtt láthat bennünket a fórumon, karöltve, a szétválhatatlanokat, akik immár egyesült erővel képesek lesznek a külföldiek évi vándorlását Bécsbe, keresztül, igenis Bécsen keresztül, Budapestre irányítani. „Gyönyörű napok Bécsben és Budapesten”, jelzik majd a színes füzetkék, amelyek olcsó, vagy mérsékelt áron a kivételes napokat, hatóságilag lepecsételve, szállítani fogják. Ugy látszik, két ország lakóira számítanak elsősorban az új szövetség vezetői: Németországra és az Egyesült Államokra. Miután alkalmam volt a múlt ezstendőben a német idegenforgalmi központok titkaiba bepillantást nyerni, sajnálattal kell megjósolnom, hogy az új idegenforgalmi szövetség Magyarországnak sem politikai, sem gazdasági hasznot nem fog hozni.

Ha a politika az idegenforgalom kérdésében mellékes is, mégis a magyar—német—osztrák viszonylatból a politikát teljesen kikapcsolni nem lehet. A németnek bebeszélük, hogy a csatlakozás propagandája megköveteli, hogy tömegesen látogassa Ausztriát. Tehát esztendőnként különvontokkal szállítják a csatlakozás lelkes republikánus hiveit a volt császárvárosba. E felette olcsó, ha nem is mindig kellemes tömegszállításokba azután belekapcsolódnak azok, akik a világot kevés pénzzel akarják bejárni és nem is igen óhajtanak Bécsen tul jutni. Ez az osztrák idegenforgalom haszna — a politikából. A mi kárunk lesz, hogy minduntalan újra Béccsel együttesen fogunk szerepelni, ami nem közömbös a magyar külpolitikai propaganda nézőpontjából. A mi külső politikánk más, mint Ausztriáé, mások a törekvéseink és más az álmunk. Ha újra alkalom nyílik, hogy a külföldiek képzeletvilágukban, akarva, nem akarva, Ausztriát és Magyarországot összekalapácsolják, a sokszor nem kellemes félreértések zavaróan fognak hatni egészen másirányú politikai törekvéseink megértésére.

De, fogják mondani otthon, nem szabad elfeledni a nagy gazdasági hasznot... Hol rejlik? A közös propagandában? Bécs még

nem Ausztria és a megcsönkített, apró Ausztria a maga Salzkammergutjával, Semmeringjével fájdalom sokkal többet tud ígérni, mint Csonka-Magyarország, a melyet megfosztottak hegyeitől, gyógyítóforrásainak egy részétől és sok egyéb más-tól. Ausztria tehát sok mindent hirdethet Bécsen kívül is, míg nekünk a Balaton mellett csak Budapestünk maradt. A közös propagandában akaratlanul is, még ha az osztrákok a lehető legbarátságos módon is pártfogolnának, a háttérbe fogunk kerülni. És végül — minden ut a szövetség révén Budapestre csak Bécsen keresztül vezet. el Bocsánat, a legrövidebb ut Berlinből Budapestre nem az osztrák fővároson keresztül vezet, hanem Prágán és Pozsonyon át. Hogy Cseh-Szlovákia jó szemmel nézi-e a mi idegenforgalmunkat, vagy nem, felette közömbös, a német utas utja Magyarországra szabad. Kétszeresen szabad lesz a jövő év kezdetétől, amikor a vízum-kényszer Cseh-Szlovákia és Németország között meg fog szűnni. Aki már Bécsben járt és a legtöbb német járt ott, inkább fogja Magyarországra a rövidebb és olcsóbb utat választani, mint a hosszabb kerülő bécsi vonalat. Ami pedig a hajóközlekedést illeti, a passau—linck—bécsi és budapesti ut valóban szép, de... Passauból hajnali öt órakor indul a hajó, tehát reggel négy órakor fel kell kelni, ami nem kellemes. Ha pedig valaki a délutáni hajóval indul Passauból, kénytelen Linckben meghálni, ami megint felesleges költséget okoz. A hajón való alvás sem olcsó és

nem mindig kellemes. A Béccsel való közösség, az idegenforgalomnak Bécs városán keresztül való irányítása egész bizonyosan egy sereg embert a budapesti uttól vissza fog tartani. És végül Svájc sem csinál idegenforgalmat. Itáliával, Hollandiával nem Németországgal vagy Belgiummal, Franciaországgal nem keres külföldi propagandájához külföldi munkásokat, Ausztria ugyan nem bánja, ha mi segítünk neki idegeneket szerezni, hisz azok először az ő országát látogatják meg, de ez kivétel. Az idegeneket nem lehet úgy forgatni, ahogyan a bécsi zöldasztalnál megvitatták. Mert minden idegen él, gondolkodik, számít, tervez, kritizál és praktikusabb, a mint a szakértők gondolják. Budapesten talán úgy vélték és ez a mentességük, hogy nekünk kevés a pénzünk idegenforgalmi propagandára, tehát toldjuk meg — az osztrák tőkével.

Mindenekelőtt nekünk látszólag nem kevés a pénzünk. Ez esztendő őszén a budapesti idegenforgalmi iroda felette szerencsétlenül megszövegezett, a külföldi lapok minden ismerete nélkül feladott hirdetésére kidobott vagy százezer pengőt! Hirdettek nagy költséggel oly lapokban, amelyekben idegenforgalmi szakértő soha sem hirdetne, ha ismerné az illető ujság olvasó közönségét, és elterjedtségét és hirdettek oly lapokban, amelyek magyar-ellenes magatartásukkal rendkívül sokat ártottak már nemcsak politikai, hanem gazdasági törekvéseinknek is. Hirdettek zuglapokban, hirdettek oly országokban, amelyekből utazó hazafelé nem akad,

fizették a legnagyobb árakat és nevétségessé tettek, amikor francia lapokban német szöveggel dicsérték Budapest szépségeit. Mindez sok ezer pengőbe került. Ellenben amikor arról volt szó, hogy 300 pengőt áldozzanak arra a célra, hogy a rádió útján ismertessék Németországban a magyar föld szépségeit, bizony arra már nem volt pénz. A budapesti idegenforgalmi iroda csak tudja, hogy hol és miként kell hirdetni...

Az osztrák-magyar közösség csak arra lesz jó, hogy elfedje a budapesti propaganda gyengéit. Pedig azokra könnyű rámutatni. Első sorban küzdeni kellene a vizum eltörléseért. A német nem hajlandó egy fél napot a magyar konzulátusokon eltölteni, amikor a világ majd minden tája felé immár vizum nélkül utazhat. Stresemann mondotta egyszer, hogy a vizum a legerőteljesebb bevételt jelenti az államok életében. Hogy a vizum politikai tekintetben semmi védelmet sem nyújt, eleget bizonyítják a budapesti kommunisták pererei. Akit Moszkva be akar juttatni Magyarországra, amint a példák mutatják, be is juttatja utlevélkényszer és vizum ellenére. Azután olcsóbbá kell tenni a magyar utazást, a magyar államvasút drágaság tekintetében Európában, nem önhibájából,

de a gazdasági viszonyok következtében a negyedik helyen áll. Aki Budapestre utazik és ott egy hetet eltölt, utazzon ingyen haza, amint Itáliában az adriai fürdők látogatói tehetik. Tessék a szállók és a penziók kötelező minimális árait összeállítani és az érdeklődők kezéhez juttatni. Az idegen előre szeretni vártatni, hogy az útja mennyibe kerül. Tessék társaságokat rendezni, Berlinből Budapestre különvonaton vinni a kifestőket, akiket természetesen külön össze kellene tobozozni. A propaganda ebben a keretben azonban csak magyar és önállóan, különállóan csak magyar lehet, de olyan, amely dicsekszik vele, hogy nem vagyunk balkán állam és még tiszta ágyat is lehet kapni, hanem amely komolyan képben és írásban ismerteti a magyar főváros szépségeit. A hirdetés a külföldön csak másodrendű, ha nem is nélkülözhetetlen eszköz, a német lapokban azonban cikkeket kell elhelyezni, ami nem is nehéz feladat, irodáról kell gondoskodni, amely az utasnak megfelelő felvilágosítást ad, plakátokat kell nyomtatni és fel kell használni a modern hirdetés legújabb eszközeit: a rádiót is.

Minderről a közös osztrák és magyar propaganda hallgat. Bécsben nyélbe ütöttek egy baráti szerződést, amely min-

denre és semmire sem kötelez. Sőt még a tengerentúlról is akarnak menni. Ott meg egyáltalában nincs szükségünk Bécsre. Az amerikai unja Berlint, és unja Bécsre, mert amit ezek a városok neki nyújtanak, elsősorban a művészetben, megkapja otthon is. Ellenben érdekli őt a Duna királynője, a Margitsziget, a Duna völgye, Esztergom, az érseki székhely, a magyar puszták, amelyről ki-khallott már valamit, és csak arra vár, hogy vezetői akadjanak, akik szervezni is tudják útját. Ha ez idegeket nem fogják Hamburgból vagy Brémából közvetlenül Budapestre vinni, hanem ráengedik a nagy országutra, amely Berlinen, vagy Münchenen keresztül Bécsbe és onnan talán Budapestre is vezethet, az utasok fogják otthon megszámlálhatni azokat, akik a magyar utra is vállalkoznak.

A magyar idegenforgalom beletévedt a bécsi utvesztőbe. Ebből az idegenforgalomból sohasem lesz — idegenforgalom — Budapest számára.